

זבולון המר:

„טיפלנו ברוחב. מעכשיו נטפל בהם לעומק!“

כמו אנשים רבים אחרים, גם אני די הזדעזעתי שסקר-הקריאה, אשר נערך בכל כיתות ג' בבתי-הספר בארץ, הוכיח כי 9.6% מילדי ישראל מתקשים בקריאה או בהבנת החומר.

למרות שמאיר שילון אמר לי, שילדי כיתות ג' הם לא באחריות ממשלת הליכוד, כי הם נולדו בתקופת המערך, טילמנתי אל השר זבולון המר וביקשתי את תגובתו. המיבחן הזה, שאין לו תקדים לא בארץ ולא בעולם, אומנם הראה שבני-ישראל יש אחוז מסויים של ילדים המתקשים בקריאה. אבל הוא לא הראה בשום פנים ואופן שזה דבר חדש. התופעה קיימת כל השנים, וההוכחה הטובה ביותר היא ליכ"י — היילים בני 19 ו-20, שהיו בכיתה ג' לפני הרבה שנים, לא יודעים לקרוא.

הסקר הזה נעשה כדי להראות מי הם הילדים ואיזה בתי-ספר הם החלשים. היום אנו יודעים שיש 5000 ילדים המתקשים בקריאה, ואנו יודעים איזה הם 100 בתי-הספר החלשים מתוך 1200 בתי-הספר בארץ.

● **יש מוקדים שבהם האחוז הוא גבוה בהרבה מ-9.6%?**

כן, בוודאי שיש מוקדים, מקומות חלשים, שבהם הבית מתקשה בעזרה לתלמיד.

● **במילים אחרות — שבונות מצוקה.**

אני מניח שזה נכון.

● **כפי שזכור לי, ממשלת הליכוד הבטיחה לשים דגש מיוחד על החינוך באיזורי מצוקה. עברו שש שנים. מה נעשה מאז?**

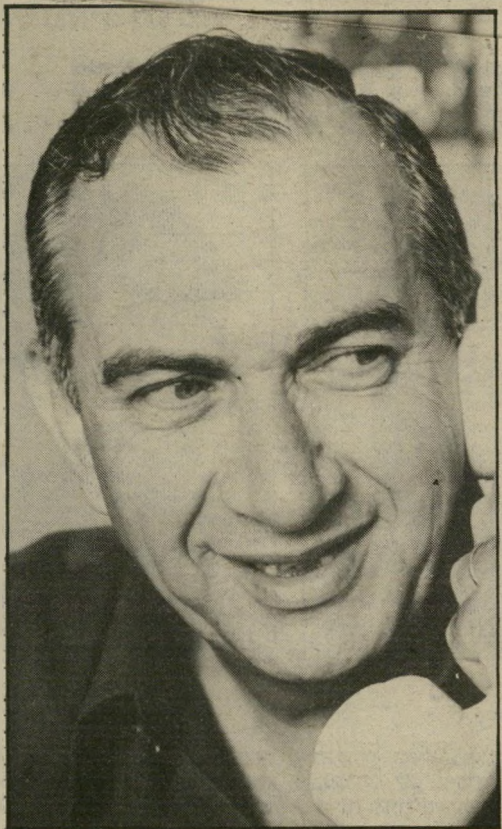
לוקח זמן לגלות ולחשוף דברים כאלה.

● **יש שנים?**

עשינו רבות בתחום החינוך, רווקא בשכונות. עד עכשיו טיפלנו בהם ברוחב, ומעכשיו נטפל בהם לעומק. אמר כבר פרופסור ידוע, שתמיד 20% הם יותר חלשים מ-80% הנותרים.

● **אתה חושב שממשלת הליכוד עושה יותר לשיפור המצב מאשר ממשלות קודמות?**

אני לא עושה השוואות. אני עושה את המקסימום. שכל הילדים יהיו בסדר.

מאיר ניצן:

„מפטרים אנשים מעבודתם בגלל דעותיהם!“

ראש עיריית ראשון-לציון נסע לחופשה בחו"ל. מי היה יודע על כך, אילולא נשלחו מיכתבים לשר-החינוך ולשר-הפנים בדרישה להחזרתו המיידית של חנניה גיבשטיין ארצה?

פניתי אל כותב המכתבים, אל"מ (מיל) מאיר ניצן, שמלבד היותו אזרח ראשון-לציון הוא גם מועמד המערך לראשות העירייה, ושאלתי אותו מה כל-כך נורא שראש-עירייה יוצא לחופש.

העיר תוססת. 12 מתוך 16 בתי-ספר שוכתים. סוף שנת-הלימודים מתקרב, ושום דבר לא ברור לגבי השנה הבאה: יפתחו בתי-ספר, לא יפתחו?

תקציב העירייה טרם אושר, כי אף אחד לא מכין מה כתוב בו. ועדת חינוך עירונית לא פועלת 14 שנה, כי גיבשטיין טוען שהוא מטפל בזה ולא צריך אף אחד אחר. החליטו על היטלים חדשים והצביעו לא יוכל לעמוד בהם. היטל הביוב עלה, למשל, ב-67.7% ואגרות אחרות עלו ב-34.4%.

יש טרור פוליטי בעיר, אנשים מפטרים מעבודתם בגלל דעותיהם.

● **מי, למשל?**

למשל, גברת שרה שנהב, שמצאו איזה סיבה לפטרה, ואחרי הצעקות שהקמתי מצאו סיבה להחזיר אותה לעבודה.

אני לא מכין איך שרה-משפטים מרשה דברים כאלה.

● **ראש-העירייה בוודאי השאיר מישהו שיטפל בדברים. מה עם סגן-ראש-העירייה, למשל?**

תסלחי לי על הביטוי, על אימפוטנטים אומרים מעבודתם נעשית עליי אחרים. אבל זה באמת מתאים לראש-עירייה, שתמיד מצביע על מישהו אחר כאשם.

מוטי בהרב:

„סופר שאין לו כסף — שילך לעבוד!“

שבועי-הספר-העברי נפתח מדי שנה באירוע חגיגי בבית-הנשיא, שבו משתתפים סופרים, משוררים ומולי"ם. בדרך-כלל כולם מברכים את כולם, והאירוע נגמר בשקט ובנימוס, כמו שהוא מתחיל.

הפעם חרג האירוע משימומו הרגיל, ונשמעו גם צעקות-בוז שבקעו ממיו של המשורר-מחזאי מוטי בהרב, שלא יכול היה להתאפק מלחוות את דעתו על שבועי-הספר דעה שהסתכמה במילה „בוז“.

שאלתי את מוטי בהרב מה כל-כך הרגיו אותו.

לפני הכל, אני רוצה להגיד לך שזה לא היה אקט נגד הנשיא או בית-הנשיא. תאמיני לי, שהיה לי מאד קשה להתפרץ. אבל פשוט לא יכולתי להתאפק, כשנציגת המולי"ם עלתה לכימה ואמרה שתעשיית-הספרים היא תעשייה לכל דבר, וככה צריך להתייחס אליה ולתת לה כספים.

אחריו עלה לבימה יו"ר אגודת-הסופרים, שמאי גולן, וגם הוא סיפר באריכות על מצבו האומלל של הסופר העברי המיסכן וביקש כסף. כל שנה הוא אומר את הדברים האלה. הוא מבקש, אף אחד לא נותן לו והכל בסדר. סתם מס'שפתיים.

הרגיו אותי התהנונים הבלתי-פוסקים לכסף. מצדדי, סופר שאין לו כסף שילך לעבוד. למה לא? הכי מרגיז אותי, שרוצים להתייחס לסופרים כאל תעשייה והסופרים שותקים. הם מוכנים להילחם רק בשעה נוגע לכיסאות באגודת-הסופרים. ראיתי אותם נלחמים, וזה מגעיל ורדוח.

● **מה זה קשור לחגיגת-הספר עצמו?**

איזה חגיגה? מה שיש היום זה חגיגה-מולי"ם, או חג יצרניהנייר. אולי אפילו שבוע ספרי המין וספרי-הבישול. מדוע לא מפרידים ספרות מספרים?

● **מה ההצעה שלך?**

כחבר אגודת-הסופרים, אין לי וכות להגיד אף מילה בקשר לזה. הסופרים לא שייכים לעניין. בשבילם עושים איזה הפנינג בבית-הסופר, כדי לצאת ירי-חובה.

מי שמארגן את שבועי-הספר הם המולי"ם וכמה פקידים מעיריית תל-אביב, שממונים בדרך-כלל על ענייני נוער וספורט. אם יגיע היום שמישהו ירצה לדעת מה סופרים חושבים על שבועי-הספר ומה הם מציעים, אשמח להציע הצעות.